

som Sogneraadsmajoritet limiterer Skatten for den Vælgerkreds, det repræsenterer, til 1 Kr. f. Eks. for ikke at sige 10 Øre. De ville altsaa komme til at udrede 964 Kr. af de rigelig 90,000 Kr., som disse 6 Kommuners Styrelse kræver. Jeg tror, der vil kunne skaffes Flertal for den Opfattelse, at det vil være ubetimeligt at lægge den landkommunale Styrelse i Hænderne paa et Vælgerkorps, der selv kan slippe med at udrede saadant noget som $\frac{1}{100}$ af, hvad Kommunernes Tary kræver. Jeg tror endvidere, at den sunde Sans vil foranledige, at der hos mange kommer en Ændring i Opfattelsen, naar de prøve det foreliggende Forslag i Belysning af de Vilkaar, hvorunder Skattebyrdens Fordeling hidtil har været gennemført, sammenholdt med den Ordning, der vil blive tilvejebragt, hvis den her foreliggende Reform gennemføres. Endelig er jeg ogsaa tilbøjelig til at tro, at hvis man opstiller det Spørgsmaal: Er det nu egentlig saa urimeligt, at den højstbeskattede Femtedel har det Værn for sine Interesser, som den hidtil bestaaende Ordning giver den — den udreder jo dog $\frac{4}{5}$ af, hvad samtlige Skatteydere udrede, og 15 Gange saa meget, som den mindstskattede Halvdel af hele Vælgerkorpsen, saa tror jeg, at lige til den sidste Tid vilde man fra Flertallets Side have svaret: Aah, nej, det er der ikke noget urimeligt i, det er egentlig ret naturligt og betimeligt. Nu er Forholdet imidlertid naturligvis et andet. Thi nu er Storpolitikken den Magnet, der tvinger Kompassnaalen ud af sin korrekte Stilling. Og nu er der draget Omsorg for, at der fra Hovedkvarteret, hvor Samfundshadets Heksegryde holdes i Kog, bibringes Menigmand den Opfattelse, at den nuværende Ordning betegner en Krænkelse af de mest elementære Menneskerettigheder. Man har jo endog drevet det til at præstere paa Tryk, at den Dag, hvor den ikkehøjstbeskattede Vælger ser sit bedrestillede Bysbarn gaa til Valg, bliver ligefrem den tungeste i hans Liv, hvor han har for Øje, i hvilken Grad hans Menneskerettigheder trædes under Fødder. Det vil altsaa sige, at naar en ikke højstbeskattet Vælger i en saadan Landkommune ser sit Bysbarn hvert 6te Aar gaa til Valg, altsaa f. Eks. i Holby-Bursø Kommune, ser den bedrestillede

Medborger, hvis Skatteydelse og Offer-afløsning i alt ligge paa den gode Side af 24 Kr., — naar han ser en saadan landkommunal Vanderbilt iført Stadstøjet gaa til Valg, saa skulde denne Aabenbaring til den Grad aabne Sluserne for Jalousi og Følelser af mishandlede Menneskerettigheder, at det blev den tungeste Dag i hans Liv. Jeg hører ganske vist i min Kommune til den højstskattede Femtedel, men jeg savner dog derfor ikke Adgang til at kunne maale Dybden, Arten og Beskaffenheden af de paagældende Følelser, thi det faldt i min Lod at se mine bedrestillede Medborgere gaa til Amsraadsvalg, hvor Adgangen til Valg var mig forholdt, og det faldt endvidere i min Lod at se mine gunstigere stillede Medborgere gaa til Landstingsvalg som umiddelbare Vælgere, uden at min Afskæring fra Valgdeltagelse nogen Sinde hos mig vakte Følelsen af Forurettelse.

Jeg har her skitseret de Vilkaar, hvorunder vi maatte vente, at den foreliggende Reform under Samvirken med de i Fjor vedtagne kommunale Skattelove maa komme til at virke. Og med de her skitserede Vilkaar for Øje er det altsaa, man forlanger, at de, der i dette Ting føle sig som de konservative Mindretals Repræsentanter, skulde gaa med til at sløje de to Vælgerklasser. Jeg betragter Opretholdelsen af disse to Vælgerklasser som et naturligt Værn og Udenværk, et Værn, der i ingen Henseende skal hindre eller i den store Almindelighed tør siges at hindre, at den landkommunale Styrelse gennemsyres af en moderne, human Aand, med aabent Blik for, at Humanitets- og Retfærdighedshensyn diktere, at Skattebyrdens overvejende Del bliver at udrede af dem, som dertil fik Evne, ligesom Kommunernes Midler for den alt overvejende Del maa komme de mindre bemidlede til gode, maa komme dem til gode, der trænge. Men anvendt saaledes — og saaledes tillader jeg mig at hævde, at Værnet i den store Almindelighed er blevet anvendt — er der ingen Anledning til at fjerne dette Værn, i alt Fald ikke forinden Forholdene ligge saaledes, at Samfundet ved Udnyttelse af givne Love i højere Grad, end nu er Tilfældet, tør regne med at lade Idealisme træde i Stedet for Materialisme og Egoisme. Jeg